

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Compendium historicum - Cod. U. H. 20

Scholley, Friedrich von

[Sulzbach, Oberpfalz (?)], [um 1632]

Orgio ordinum militarium

[urn:nbn:de:bsz:31-231895](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-231895)

ORIGO ORDINUM MILITARIUM

tam Regularium, qui a Sede sub aliqua Regula disciplina
 na approbati fuerunt, quam Secularium ab Imperatoribus
 Regibus & Principibus Christianis institutorum cum eoran-
 dem similibus et insignibus. *Archontologia Cosmica Joha-
 nis Gualtheri.*
Instituta Equitum Ordinis S. Ampulæ in aede S. Remigij
 Harocortoni Remorum. Clab. reg. prim. huj. nois et prim. reg.
 Rex Christianus in Gallia convocatus, ad fidem Christianam
 in sinu Matris uxoris ipsius Salicæ regis Burgundiae Chri-
 stianismo per baptismum initiatus fuit, et S. Remigio in
 templo Remorum, et aequam sacro fonte ablucetur, de
 religione Christiana et Catholica coram Deo et hominibus
 protestatus est.

Hic evidens miraculum accidit. Nam cum non reperi-
 retur oleum Chrismatis in vase ordinario, ad tantum
 hunc regem unguendum, conspecta fuit columba candida
 quæ phialam Christianam oleo sacro & divino plenam
 quæ cælitus missum erat, ut hic defectus miraculose
 suppleretur, tenebat: quæ delata in manus Reverendissimi
 mi Archiepiscopi S. Remigij ille regem unxit.
 Inse eluxit singularis cura, quam Datus semper de salute
 et incolumitate Regum nostrorum habuit, quæ eo ten-
 pore tantum Christianismi usurpavit.
 In cuius rei memoriam hodieq. religiose servetur phiala

illa sacro oleo plena, & Ampulla vocatur, ex qua fe-
re Reges Galliae deinceps usque fuerunt, in templo Abba-
tia S. Remigii Duracortoni Remorum. Hic Rex tem-
plum illud S. Remigii magnis premijs, redditibus et
privilegijs ornavit. Atq; in memoriam sui Zeli et
affectus erga illius loci Ecclesiam quatuor barones ex-
tos nobilissimos illis beneficiarios oravit ut essent
Equites S. Ampullae, quoniam Ordinem instituit
Nomen Baronatum Equitum S. Ampullae sunt
haec: 1. Baronatq; Antii. 2. Baronatq; Neocæsarij.
3. Baronatq; Conyeciarij. 4. Loco quarti in extremo
nunc alig substituitur, propterea quod quis quidebet
esse Eques, et suam Ordinem tenere et addebat
religioni prototartium.

Ordo Equitum S. Maurij et Larari inter
Sabaudos.

Communis opinio est hunc Ordinem tempore Ba-
silij magni institutum fuisse, ut refert S. Greog:
Marianus. Proferuntur regulam S. Augustini.

Ordo Equitum Canis & Galli galinacci
in Gallia.

Auctores nihil certi memorant de institutione
horum duorum Ordinum, quatenus Honoris,

rum familiae tribuantur.

Primo quoniam gentiles illi familia Super eristam galea canem habent.

De Ordine Galli gallinacei illud selammō dicitur p. q. illi qui genealogiam illius familiae scripserunt, referunt, Petrum quendam Nomorendam illig Ordinis Equitum fuisse. Quicquid sit, verisimile est hunc Ordinem pro insigni usuri pape Gallum gallinaceum quoniam inter omnes volucres maxime Martialis est. Veteres cum pillum Martis vocabant. Interdum hieroglyphice denotavit victoriam et vigilantiam.

Ordo Equitum Asturconis in Gallia.

Quis frequentem annulorum usum in Galliam inve-
xit, ~~Carolus~~ Carolus Martellus fuit, potens & magnanimus princeps, qui languens Regum nostrorum scepterum in integram restituit, ita ut orbem & infideles formidabilem esse viderent. Instituit hunc Ordinem Asturconis pp uxorem suam Hatheram dictam, cui nomen erat Joanneta. Voluitq. ut effigiem regalis insignibus suis insculptam gereret. Hic Ordo duravit usq. ad regnum S. Ludovici.

Ordo Equitum Lili in Regno Navarrae.

Garciam solum instituisse Ordinem Equitum Lili qui pro insigni gerat Ollam cum Lili, in qua depicta erat.

imago beate Virginis et voluisse, ut toga Equitum essent splendide magno artificio confecta et hinc ac gemmis radiantes. In hunc Ordinem filij Regum et multi magnates Galli & Navarrensi atq; et Exeri ascribuntur. Tenentur defendere fidem catholicam.

Ordo Equitum S. Johannis Ierosolymitani qui jam Melitenses vocantur.

Quidam initium hujus Ordinis attribuerit Johanni Hircano, qui fuit unq; ex Maccabæis; alij S. Johanni Eclesiasticus patriarcha Alexandrino: quare Equites hujus Ordinis vota sua S. Johanni Baptista nunciis, partem suam Patronum agnoscant. Alij à Ximochio Egdabir Girardi qui hoc Jero solyma tempore Guicciardini exstruxit, et prima fundamenta jecit, ab hoc domicilio Equites Hospitalarij appellabatur. Regulam S. Augustini sequuntur. Fidem Obedientiam et castitatem promittunt.

Ordo Equitum Templariorum.

Hujus Institutio ad tempus Gelasij revocatur cum expeditio militaris Bullionaci in terram sanctam feliciter suscepta fuisset. Duo primi auctores hujus instituti fuerunt Hugo Cajennensis, et Garsias de S. Almaro, Equites.

Hic Ordo tandem tantis opes accumulavit, ut divitijs potentissimos reges acquireret. Quamvis a illis Jerosolyma an. 1187. ab infidelibus capta fuisset, Equites Templarij non desit'erunt pro religione Christiana fortiter dimicare. Nihilominus anno 1312. Pape Clementi V. placuit ut hic Ordo aboleretur, propter enormia flagitia et gravia peccata quorum nimirum mulabatur. Opes ipsorum varijs Ecclesijs fuerunt distributa, nempe Rhodis, S. Jacobi, Calatrana & Alcazar in Hispania.

Ordo Equitum Teutonicorum Hospitij S. Mariae Jerosolymis, qui alias Crucigeri S. Mariani dicuntur.

Henricus Walpotz fuit primus hujus Ordinis magnus Magister, Serenissimi Archiducis Austriae Maximilianus nunc est magnus ipsorum Magister. Fredericus 2. imperator Pape Gregorio 7. cum numerosum exercitum in Syriam duxisset, ut belli sacri progressus promoveret auctor fuit, ut hic Ordo institueretur. Quamvis a Borussia sit subjecta Regi Poloniae: tamen etiam nunc magnus hujus Ordinis Magister eligitur, qui cum suis fructibus bonis, quae habet in Germania.

Ordo Equitum S. Johannis Aconitani et S. Thome.

De horum origine nihil certi reperitur, de illis a refertur

quod officia charitatis erga eos exercebant, qui loca ex
 etalustratum veniebant, et oia necessaria ipsis suppedita-
 bant.

Ordo Equitum S. Servatoris in Arragonia.

Circa annum 1118. Alphonsus Rex Hispaniae Navar-
 ra, Arragonia, Castellae et Toleti ex parte conquisi-
 uratae, cum vellet exstirpare Mauros Saragosa et Arra-
 gonis, videretq' quantum commodi vicinae provincie
 lex Ordinib' Militantib' quos apud se singulae institui-
 sent, percipissent Ordinem Equitum S. Servatoris in
 urbe Montreali captâ Calatravâ instituit.

Ordo Equitum Montis - gaudij in Syria qui
in Castilia Montis et in Catalonia Montis sig
appellatur.

Quo tempore principes Christiani Syriam occuparent
 Ordo Equitum Montis - gaudij fuit institut' qui hęc no-
 men à monte quodam ejusdem nominis prope Jeroso-
 lymam acceperunt.

Ordo Equitum Infiferorum aut militum
Christi in Livonia.

Hic Ordo ab Innocentio 5. confirmatus quorum mi-
 que erant duo glabij colore rubro forma Crucis Sarr.
 Andree, quos pallij suis aspuendos curabant.
 Pring ipsorum Magus Magister vocabatur unus

quo Duce magnos progressus fecerunt, et multa loca in Rus-
sia occuparunt. Postea se cum Teutonibus se conjunxerunt.

Ordo Equitum S. Jacobi in Hispania.

Septuaginta Apostoli S. Jacobi Apostoli in Hispania
reperta et fama miraculorum, quae quotidie illic fiebant
paucim divulgata, magna religio non tantum Hispano-
rum, sed et longe distantium populorum animos inuasit.
Primi hujus Ordinis auctores fuerunt Sanchez rex Castellae et
Raimundus Abbas Fiterensis. Quando hi Equites sunt
in aliquo conventu cardidam togam et supra eam qm
et supra pectus rubram crucem ea forma gerunt. Data
anno 1178. ipse permittit, ut semel matrimonium con-
traherent, nec ad secundas nuptias ystransire liceret.
Nam olim Religiosorum instar perpetuam castitatem
servare tenebantur.

Ordo Militum Jesu Christi institutus a S. Dominico
contra Albigenes haereticos.

in tota fere Comitatu Lotharing & Gallia Cisalpina in-
fecta erat errore Albigenis a S. Dominicos contra
eos tanta efficacia condonatus est, ut centum millia
ex ipso convertisse dicatur, sedis quibusdam devotis
qui gladio materiali eos exstirparent, quos gladius
spiritualis verbi Dei non afficeret.

Illo tempore fuerunt appellati Fratres militiae S. Doni-
nici. Innocentius Regulam ipsorum probavit anno 1360.

Ordo Equitum Alcantarae in Regno Legionis.

Comelius Ferdinandus Eques & unus ex primoribus regni
Legionis sub auspicijs Ferdinandi regis huius regni et
Galliciae instituit hunc Ordinem Equitum contra Intra-
nos, anno 1576. et Papa Alexander 3. eum approbavit.

Ordo Equitum gloriose Virginis in Italia.

Anno 1273. Bartholomaeus Vicenagus Ordinis Fratris
Prædicatorum fuit auctor huius Ordinis, quem instituit
ut conciliaret pacem per urbes Italiae, et omnes dis-
sensiones & schismata tolleret.

Ordo Equitum Montefiorum in Regno
Valentiae.

Ordo ipsorum tempore quo Ordo Templariorum aboli-
tus fuit exortus est, approbatus a Benedicto 13. et Mar-
tino V. omnes facultates, quas Templarii in Regno
Valentiae possidebant, illis attributae sunt ea lege at li-
mites Regni Valentiae contra Mauros defendere
et conservarent.

Ordo Equitum Iesu Christi in Lusitania.
Dionysius cognomento Penosa, Rex Lusitaniae nepos
Aphonsi 10. Regis Castiliae et Legionis instituit hunc

Ordinem habito toga nigra crux nigra q̄ fronde attexta dis-
sacretur.

Ordo Equitum Falcie et Scamae inter Hispanos
et Crabrae inter Venetos.

Anno 1337. Alphonsus Rex Castiliae antequam ad regnum
peruenisset instituit hunc ordinem in Victoria urbe
propterea q̄ eo die p̄o a rege tanquam magno huius ordinis
Magistro cooptati fuerunt, falciam rubram quatuor di-
gitos latam mitella missa a dextro humero in tribra-
chium sinistrum ipsi appendit.

Ordo Equitum Avisinorum vulgò Avisionum
in Lusitania.

Rex Alphonlus ad bellum Mauris inferendum principum
sedem Equitum horum instituit, qui in regno Castiliae Equi-
tes Calatravae, in Lusitania Avisi appellantur.
Hi Regulam iteroianum sequuntur.

Ordo Equitum Mensae rotundae, ortusi in Anglia.
Wilhelmus Candeng existimat Institutionem huius Ordinis
recentiorem esse eamq̄ refert ad veterem consuetudinem
hastiladiorum & exercitiorum militarium. Nam ne
priora aut inferiora loca magnatibus qui illis exercitiis
intereant, materiam rixae praeberet, mensae rotundae
utebantur, quibus promiscue absidebant, nulla habita prio-
ris aut posterioris ratione.

Ordo Equitum Pericelidis in Anglia, aureus.

Eduardus 3. Anglia Rex hunc Ordinem Pericelidis instituit: a. 1350. ut tolleret suspicionem quam quidam de Comitibus Salisburyensi et ab ipso, quamvis modeste amata conceperant, eoque canalem pericelidem, quod ipsi inter salutarium de eadem sustulerat, his verbis prolatis: In probro sit, qui sine hi quidquam suspicatur: quoniam inter nobiles, quod abest, nihil factu erat: Ipse vero ex hac pericelide se honore et deo sibi conciliaturum respondit.

Alii dicunt hunc Ordinem suum nomen traxisse à quada falsia quam Eduardus suis debet in perpetuam memoriam victoriae, quam Richardus de Johanne rege Gallie reportavit, rat. Hanc falsiam sinistro cruri fibula alligant in signum amoris & concordiae, et inter seculares huius Ordinis esse debet pallii a suis rubra crucem S. Georgii. extra gerunt. Alii inventionem huius militiae Richardo 1. tribuunt, quam ab Eduardo saltem renovatam percipiunt: quoniam certitudine caret. Quicquid sit solennia huius Ordinis quotannis in Arce Vindebonia celebrantur festo nimirum S. Georgii Rege Praefide.

Ordo Equitum Balnei in Anglia.

De his Equitibus nihil certi habemus, nisi quod Henricus 4. Rex Anglia ea die qua Londini in Arce consecratus fuit, 46. viros nobiles, qui precedente nocte vigilaverant

et balneo usi fuerant. Equites circavit, quibz tunicas viri,
des cum manicis dedit, ea longitudine ut usq ad talos pro-
penderent cum extremitate sinis pro humero alligata et furi-
culo duplicata ex candido sericeo.

Ordo Equitum Stella in Gallia.

Johannes Valesig Rex Gallia instituit mense octobri anno
1352. Ordinem Equitum in memoriam Stella, virginem
Bethlehemum duxit, ut servatorem mundi recedens na-
tum adorarent: qui appellati fuerunt fratres In Virginis
S. Audoem quoniam locus in quo domicilium habebat
ita appellabatur: qui Lutetia uno plus militari siglatis,
olim dicebatur Palatium Chelatum.

Ordo Equitum Annunciationis in Sabaudia.

Amedeus sextus Comes Sabaudia, postquam hunc Ordinem
instituisset, eum illustrem et celebrem reddidit magnis
& opulentis provenitibus, quibz eum ex suo donavit.

Ordo Equitum Vellens aurri apud Burgundos
et domum Austriacam.

Philippus cognomento Bonus Dux Burgundia ex singulari
amore, quo nobilitatem prosequeretur hunc Ordinem
instituit anno 1430. mense Januario, quo nuptias cum Eli-
sabetta filia Johannis regis Castania celebravit ad
gloriam Dei S. matris eius & S. Andrea Apostoli: utq anni-
mos Equitum magis inflammaret ad sanctam fidem

exaltandam et ad virtutem excitaret. hanc ordini te-
 tulam Veneris aurii imposuit, illius ad Velg Gedeonis
 quod fuit repositum q. fuit in ara, q. ab una parte con-
 compressa, ab altera fusa erat: sicut videre est in tapeti-
 b. ip. tempore elaboratis, q. festo S. Andrea die solenni,
 b. h. Ordinis consecrato tenduntur. Philippo initio
 tantum 25. Equites elegit, sed triennio post sex addi-
 dit, ita ut essent triginta et unus. Postea Carolus V.
 propter varias provincias, quib. imperabat numerum
 auxit usq. ad numerum 51. Ab eo tempore Capitulum
 Gandavi habitum auctoritate Gregorij 3. p. tatem te-
 cit Philippo 2. regi Hispania q. postea confirmata
 fuit Philippo 3. a Clemente 8. ut posset Equites crea-
 re extra capitulum, quandoq. ipi placeret. Hi
 Equites ex ip. solummodo familijs eligentur, q. in Hi-
 spania Graues appellantur.

Richardus Walseburgicus in suis Antiquitatib. Belgica
 mentionem facit antiquorum Equitum Ciconia
 a Julio Brabone institutorum, a quo secundum quos,
 iam Brabantia nomen habet: quib. hanc avem addidit
 ut esset hieroglyphica nota concordia, quam inter eos esse
 volebat.

Ordo Equitum Hibernis in familia Aunbriacensi.

Carolus Dux Burgundianensis, qui postea fuit Rex Galliae et sextus
 eius nominis instituit ad imitationem Philippici Ducis Burgun-
 diae hunc ordinem qui in suis balthasis figura huiusmodi
 gerbant cum hoc symbolo Cominus, Eminus. teste
 Paulo Jorio. Causa propter quam Carolus hoc symbolum as-
 sumptus haec est: quod Hibernis cominus & eminus se defendit
 contra canes, in quos aculeos suos misitium instar ja-
 culatur. Igitur significare volens se esse armatum con-
 tra omnes fortuna imperis & semper paratum se defen-
 dere contra eos, qui vim ipsi inferunt, hoc insigni suos
 Equites ornavit.

Ordo Equitum Cardui Virginis Mariae
 in familia Borbonicorum.

Ludovicus 2. Dux Borbonig cognomento boni felix Petri pri-
 mi, qui in pugna Piotariensi quam rex Johannes cum An-
 glis commisit occubuit, hunc ordinem instituit.

Ordo Equitum S. Andreae Cardui &
Rutae in Regno Scotiae.

Hugo Rex Scotiae cum in eo esset, ut collatis signis cum
 Altheftano rege Anglorum decerneret, conspexit in
 caelo crucem praesentem eius figurae in qua S. Andreas
 martyrium pro Domino nostro pertulit: quod boni augurij loco
 habens cum hoste congressus est, eumque victum interecit.

nit casis omnibz ipsius copijs. Hinc originem traxit
Ordo Equitum S. Andree, qui celebra et in hoc regno:
quamvis illi vulgò Equites cardui appellentur.

Ordo Equitum S. Mariae aut Elephant.

In Dania floruit Ordo, quem ferunt institutum fuisse
à patre Christiani Regis, q hoc regnum tenet. Ab Ele,
phanto inde quoniam hoc animal proximè ad na,
taram hois accedit.

Ordo Equitum Syri.

Domus Lusitana, q tot reges et principes Orbi Christi-
ano dedit in primis Reges Ierosolime Armenia et Cy-
pri initia huj Ordinis voluit, quamvis ignoretur quo
tempore id sit factum.

Ordo Equitum Columbe et Rationis
in Castilia.

Johannes primus Rex Castiliae, ut Aulicos suos et nobi-
les ad equestrum alig, et suo ordine dignum facereq
agquillandum excitaret, hunc ordinem adinve-
nit anno 1300. In signe illig erat Columba à qua
pendebat torques aureg.

Idem Rex Ordinem Rationis instituit ming illustri
pdoni, ad quem nobiles inferioris notae admi sit, qui
tamen strenuè se praebebant in exercitijs militandiq

Ordo Draconis inter Germanos & Ungaros,

Tuñi in Bohemia et disciplinaurum in Austria.

Imperator Sigismundus pro cumulo hujus suae pietatis Ordini hunc instituit, quem sic nominavit, quoniam Equites symboli loco gerabant Draconem praecipitatum, ut testentur Dracones Ecclesiam devorantes, nempe Christiana et haec in ipsius opera fuisse victores & prostratos.

Ordo Militum in Suecia.

Hi Reges olim symboli loco habebant duas Virgines coronatas, natis telis aurea vestitas, quae se mutuo complectebantur in viridi saltu: gloriati sibi formosis nymphis & deabus quae illam provinciam frequentabant.

Post aliquot saecula nihilominus Principes Sueciae promissibus acceperunt tres coronas in aera caerulea, quae imperii ipsius amplitudinem, magnificas expeditiones bellicas et inexhaustam metallorum copiam, quae in illa regione reperitur.

Ordo Equitum Zephi & Balthaei in Suecia.

Hic Ordo Eniferorum dicitur, quorum torquis ipsorum manibus ex tribus aureis balthaeo colligatis, quae mucronibus orientis collidem videbantur: quae sunt duae columnae Regni. Hic Ordo prolixus interijt.

Ordo Equitum Spicae in Britannia.

Franciscus I. huius nominis Dux Britanniae filius Johannis V. et nepos Johannis 4. cognomento Conqueritoris qui primus hunc Ducatum in Familiam Montfortiorum transtulit, à magno illo Everhardo Mommerencio originem trahit instituit anno 1190. Ordinem Spicae, cum ut memoriam avi sui honoraret, tum ut nobilitatem suam tanto magis decoraret.

Hic Ordo Equitum Spicae desit, quia Ducatus Britanniae regno Galliae annexus fuit per matrimonium Annae filiae Francisci 2. Ducis Britanniae cum Carolo 8. et hoc mortuo cum Ludovico 12. rege Galliae

Ordo Equitum Lunae crescentis inter Andegaveses & Siculos.

Renatus Dux Andecium Rex Siciliae Neapolis & Jerusalem instituit hunc Ordinem in templo S. Mauricii quod est cathedrale Andegavi, et allestis in eum debet torquem aureum cui alligata erat Luna crescens, cum hoc simbolo Luna Crescens.

Ordo Equitum Navis seu Concha

S. Ludovicus monetam quandam navis et conchis marinis signavit: quam et consignat Ordo Equitum in Gallia, quod pro insigni gerbat duas naves nigricoloris in scuto aureo ex conchis marinis contexto, in

quibus erant lutea dimidiatae colore rubri.

Ordo S. Michaëlis in Gallia.

Ludovicus II. morem quo Magnates torquemaureunge,
 hanc solent à Romanis ad Gallos traduxit, in ut auctor est
 Aquinas Kalend. septilis i 769. Ambrosius Ordinem S.
 Michaëlis instituit.

Ordo Equitum S. Georgij in Carinthia.

Rudolphus Habsburgensis primus ex familia Austriaca
 ad imperium electus hunc Ordinem instituit, et quae-
 rali illius magistro urbem in Carinthia dedit situatam,
 nam, ut in ea ordinarium suum domicilium haberet,
 cum dignitate principis honoravit.

Ordo Crucis Burgundicae in Regno Tunetano.

Carolus V. Imp. et Rex Hispaniae postquam Malehera
 Regem Tunetarum in suum regnum restituit, et
 ab iniqui pirata Barbarossa inde expulsa fuerat,
 Tunetum victor solenni pompa ingressus paludamento
 amictu supra quo crux Burgundica erat, quam in bello
 gestare solebat, instituit hunc Ordinem, an: 1535.

Ordo Equitum S. Stephani in Haetrucia.

Cosmus Medicus Dux Florentiae anno 1536. hunc Ordinem
 instituit eod die quo pugna die 6. Aug. ad Marcianum
 commissa victoriam obtinuerat, eodemq. a Cal: feb: Papa
 Pius 4. eum confirmavit.

Ordo Equitum S. Spiritus in Gallia.
Henricus 3us Rex Galliarum & Polonia in perpetuum pie-
 tatis et gratitudinis testimonium pro beneficijs que
 a Deo acceperet de missionis Spiritus sancti cum
 eodem die fuisset electus in Regem Poloniae fratri
 defuncto Carolo 9. in regnum Galliarum successisset
 et hanc lucem primum aspexisset, instituit hunc
 Ordinem Spiritus sancti anno 1579. Calvaria in Lusitania
 in templo Eremitarum S. Augustini.
 Hic Ordo fuit institutus pro extirpandis hæresibus
 et amplificanda religione catholica, apostolica
 et Romana.

Ordo Equitum acris sanguinis Sani nri
Jesu Christi Martialis.
Vincencius Gonzaga quatuor Dux Mantuarum et se-
 cundum Montisalematis instituit hunc Ordinem
 anno 1608. pro defensione & propagatione religio-
 nis Christiane allectis in hunc Ordinem viginti
 Equitibus, qui Ordo fuit confirmatus a Papa Paulo
 V.
Ordo Equitum beatae Virginis in monte
Carmelo & S. Lazari in Gallia.
Philippus Nereus nra ætate Romæ in proje-

Et ad Regem Paulum V. ubi voti compos factus est et in scriptis
obtinuit ut et Equites Galli S. Lazari nominarentur Equi-
tes Beatae Virginis Montis Carmelitis S. Lazari

Ordo Funigenae vel funis institutus ab
Anna Britannica regina Gallie.

Hac instituit Ordinem Funigenae ad imitationem
regum q multos Ordines instituerunt, et feminis illis
funem dedit loco fascie aut torquis equestris, admo-
nens eas ut viverent castè et sanctè et funium ac
vinculorum Jesu Christi semper meminissent.

Equites à Pontificibus instituti.

Equites Jesu Christi gestant crucem rubram q limbo
aureo includitur. Primum eos instituit Papa Joha-
nes etc.

Equites S. Spiritus q Romae fratres Xerodochij Spi-
ritus sancti dicuntur gestant crucem candidam sup
suis togis et pallijs; Etiam Hrois ait, in huxonia q
Ordinem esse Equitum spiritus sancti.

Leo 10. instituit Equites S. Petri contra Turcos, q
Paulus 5. confirmavit.

Equites S. Georgij auctorem habent Alexandrum q.
Papam.

Papa Pegg an: i s 60. instituit eos q ab ipsius no-
mine appellatur, quos voluit om̄ Imperatorum
et principum Ordines atq ipsos Equites Meliter,
set antecedere, quoniam erant ip̄ij Lombardi et
commensales.

Sixtino i s 86. instituit Equites Lauretana.

Hæc sequentia scripta s̄ ex Andronico de
Johannis Gothofredi Cosmici

DISSERTATIO DE ORIGINE OMNI-
um Religioſorum, qui hucusq; in mundo fuerunt, qua
ſuccincte narrantur, qui illorum auctores et in qua ſtudia,
cia, ſub quibus Pontificibus et Imperatoribus ac quo tempore
in ſtatu fuerint.

Optines Cæleſtium qui fuerunt inter Hebræos, tam ſub
legem veterem, quam ſub lege ſcripta.

Henoch ſeptingulis ab Adamo cepit invocare nomen Do-
mini: q; Rabini ita explicant, ipſum fuiſſe primum q; coſta-
tionem et religioſorum hoim congregavit, ad invocandum
nomen dei uſq; huius. Hanc a nomine huius loci interpre-
tatione eſſe necesse eſt, quoniam Adam, Abel et reliqui ad
ipſum invocaverunt Deum.

Abraham primus oim Patriarcharum.

In lege Moſaica Leviticus. Num: 6.

Elias Prophetæ: a quo Samaritanæ originem ſua trahunt.

Eliſæus et filij Prophetarum in Coenobio uidebat, a uulgo ſeipſi
eti, ut uideat eſt 3. et 4. libris Regum.

Judith ſancta Vidua c. 8.

Ordo Rechabitarum. c. 25. Jerem:

Scribes habitantes in ſaber: 1. Paral: 24.

Holda Prophetiſa, q; ſit mentis q; Reg: c. 22.

Semeias detedus Naban: 6.

Primum Plebifur ſic dicti q; uſque et q; uſque ab alijs, diſſerunt,
cum magnis Obſervatores Legis uideri uellent.

Dauid Sadducei, q; uſque uſque non noua noua negabant, nec
credabant eſſe angulos ſpiritus, ſed animas cum corporibus in
terris uidebant.

Tertio Eliei h. e. sancti, qui austerum vitam sequerebantur et
inimici carnis voluptatum, deicitas contempserunt hospitalitatem san-
cti studio exercebant etc:

S. Iohannes Baptista, auctor vite monasticae.

Anna Prophetissa, filia Pharaelis. hinc dicitur quomodo ab Enoch usq[ue]
ad Dominum nostrum Iesum Christum semper fuerint quidam
Religiosi inter Iudaeos.

S. Maria mater Dei. Nam illa vivit, utriusque concepit de Spiritu
santo, nimirum tempore legis Moysaicae vitam perfectissimam
et religiosam.

Ordines Ecclesiastici ab adventu Domini nostri Iesu Christi in
hunc mundum.

Primum auctor Ordinis Ecclesiastici et Vitae Monasticae fuit Dominus
noster. et qui deinceps monasteria fundavit, Regales sive ab
ipso acceptavit etc:

Institutio Sacerdotii in nova lege.

Prout etiam Sacerdotium instituit. Nam postquam elegerit 12. Apo-
stolos, nempe 12. Episcopos, quibus potestatem dedit obediendi et conse-
crandi, ac sacrificandi pro populo suo corp[us] et sanguinem con-
miserat et annuntiavit suam doctrinam nempe Evangelium
per totum mundum.

De Clericis institutis a S. Petro.

Pontifices, qui S. Petro succedunt Hebros imitati constituerunt
Praefatos, Lectores, Exorcistas, Acoluthos, Diaconos et Subdiaconos.

De Canonicis Regularibus Laterani et S. Mariae Trivulgarum.

Hiis Apostolus originem tribuisset et postea a S. Marco Evangelista in
in portu Cyrenae auctoritate fuisse creditur cum tribus veteribus
a Regula declinasset a S. Augustino reformati fuerunt. S. Iohannes.

De Canonicis S. Mariae Martuani.

Hieronymum Alexandria in Aegypto a S. Marco Evangelista in-
stituta fuisse perhibentur.

De Ordine solitario S. Pauli primi Eremitae.

Hic S. Vir Paulus floruit a. 150. sub imperio Decij et Valeriani, qui caritate persecutione quam Impij illi contra Christianos exercebant, in villam quandam prope Thebas ubi natus fuit concessit. In deserto autem disit, ubi austrum invenit, in quo palma erat eximia quae ramos suos desuper extendebat. Tanta a magnitudine hac palma erat, ut totum ipsum locum amovum obtigerent, juxta quem fons limpidus habebat. Hinc quoque latebrae illuc erant in quibus monachi claustrum habebant tempore M. Antonij et C. Kopatrae. Huc vix iste sanctus senex, ubi spatio 70. annorum a corpore sustentatus fuit, qui ipse quotidie dimidium panis horanonam et aquam offerrebat. Frustra quoque palma refecit et folijs illius se vestiebat, maxime autem vestis S. dei partem contemplationi tribuens. Magnitudo haec loco 110. a. in quo erat, cum 16. annos natus esset et vitam angelicam in terris egit.

De Ordine S. Antonij Eremitae.

S. Antonij pater Monachorum Aegypti in desertum concessit aetatis 18. et dimidio ubi 83. annis mansit.

Ordo S. Hilarii et aliorum catuum Eremitarum et Religiosorum Thebaide Aegypti.

Beatus Hilarius caput fuit magnae multitudinis Monachorum in Syria S. Macarius discipulus S. Antonij et Hilarii coetaneus, dux fuit eorum qui in Thebaide erant. In eadem Thebaide sanctus fuit Abbas cuius nomen Apollonio, qui habitavit in finibus Theae Hermapolis, in qua videri vult Virgo Maria et beatus Ioseph cum puero Iesu. Senex per hanc fugavit Herodem tyrannum. Hic Abbas tuus Heraclide quinquaginta milibus monachorum imperabat. Idem autem narrat Iidorum Abbatem in Thebaide monasterium condidisse in quibus circiter, in quo pluraquam mille monachi habitabant, etc.

De Coenobitis.

Primum Cenobitarum votum erat se obtemperaturos omnibus
quae à Superiore precipiantur. Divisi erant in Ecuarias et Coenarias.

De Monasterio Lauri à Caritone ad dignato.

Carito natus Lami postquam sub Imp. Justiniano multa pro fide Iesu
Christi pertulisset tandem liberatus sub Imperatore Iacobo, qui ipse
succesit, cum iter faceret in terram sanctam, captus fuit à paganis
qui manibus ligatis et cervicem nuchellus infixa, eum in desertum
pertraxit ad mare mortuum quod palus Asphaltites et lacus Sodomus
appellatur, ubi eum vivam reliquerunt. etc.

Ordos. Basilij.

Quatuor fuerunt Regulae ab Ecclesia approbatae: S. Basilij, S. Augustini,
S. Benedicti et S. Ieronimi. Quibus oes alij Ordines eccle-
siastici comprehenduntur.

S. Basilij vir doctus et excellens, quod Oraculo divino Stragnum fuit
cognominatus floruit an: Dni 300. et natus fuit in urbe Aloga,
sub Caesarea Cappadociae in qua fuit Episcopus. Obiit 379. in
quo tempore Damasus praesens huiusmodi sanctam sedem et Imp.
Valens Arianum imperium tenebat.

Ordo Abbatum Lacomi.

Hic legem quam suis Religiosis dedit, duabus tabulis aeneis in
Cenitiam ab Angelo acceptis creditur, qui cum ipse in des-
quas ad vitam monasticam pertinent, probe inscripsit et dispersit.
Hic vir sanctae pietatis animam Deo reddidit an: Dni 405. in
no. an: 9. imperij Arcadij et Honorij cum Ecclesia Romana regeretur
ab Innocentio 1°.

Abbatia S. Symphoniani & Religiosorum ipsius.

Hic vivit circa tempus Lacomi condidit Monasterium extra
Moenes Mediolanensem.

Monasterium S. Martini Tironensis.

Reliqui sunt duo alij qui monasteria fundarunt: Prior S. Martini
natus Sebacia in arte delabri Ungarica, educatus Patavijs a S. Hieronimo
illius ubi Episcopo, Mediolani monasterium contraxit, et postmodum
Pistorij, ubi cum suis Religiosis commoratus est, quia tanta sanctitate
te pollebat, ut plerique beatorum se existimarent, si quendam ex illis
pro Episcopo habere possent. Ipse et paulo post in Episcopu Tironen-
sem electus fuit ubi celebre illud monasterium Marontanum exstru-
endum curavit. Obijt tempore Imp: Arcadij et Honorij, Scythico
primo hujusmodi sanctam Sedem tenente.

Religiosus Ordo S. Hieronymi.

Hic Vir eximij patrum habet Virum nobilissimum Sebastianum Stric-
toriam in confinisannonia et Dalmatia Dominum et ad tantam
Apia Valgus eruditionem pervenit, ut Augustinus dicat ipsum motu
liberalibus scientijs et linguis ita fuisse versatum, ut neminem suo
tempore cognoverit, qui eam ipso comparandus esset.
Bethlehemum oppidum Judaeae contulit, extra eam portas versus De-
cidentem non procul a loco in quo Redemptor noster natus est per-
misit Cyrilli Archiepiscopi illius loci concilium monasterium con-
didit, in quo brevi tempore magnum discipulorum numerum congrega-
vit, inter quos fuerunt S. Zusebicus Cremonensis, et postea vitan-
cia praepositoris descriptus et Symphronius qui et de vita ingenij mo-
numenta reliquit. S. Hieronymus illic cum discipulis vixit, secun-
dum praescriptionem Apostolorum, ita ut in sumis laboribus, quibus se asse-
ravit exerceret S. Scripturas vertendo nihil de sua potestate
remitteret. Ordo ipse Hieronymitarum appellatur quem et multi
sunt in Hispania. Eiusmodi excelsit ubi: Tunc ad 420. qui fuit duobus vicibus

Imperij Honorij, et primj Pontificatj Papa Bonifacij.

Religijsus Ordo S. Augustini.

Prima Regula ab Ecclesia approbata post Basily magni regulam
S. Augustini Doctoris Doctorum fuit. Hoc ingenium tam proficax
et eximium, nunquam satis pro merito laudabitur, autum
et circa annum 355. in Afr. Tegeflava. Patrum habuit Patri-
tium et Matrem Monicam. An. 18. at: ex lectione eodam stor-
tensis manebatq; factj est. Cum Romam venisset, tunc tam novis
celebritatem pp singulari doctrina adeptus est, ut Romani
Statuan ipsius honore erigerent. Roma Mediolanum profe-
ctus est, ubi precib; matris S. Monice doctis concionib; S. Ambro-
sij ab errore, cui usq; ad aeta 30. aetatis immerse fuerat, re-
vocatus fuit. Hinc originem traxerunt Eremitae S. Augusti-
ni, quorum tunc 120. erant sub ipsij disciplina. Obijt anno
1222. Cadaver ipsij humatum Mantuae in sede S. Agnetis,
multis miraculis illustratum fuit.

* Hic numerq; postea auxit adeo ut brevi tempore monasteria
huj Ordinis in Africa conspicerentur. Sed persecutio Gothorum
et Vandalorum ipsos coegit mature sedes et in provinciam
Mediterraneam se recipere: usq; ad temp; Guilielmi Ducis
Aquitaniae, qui huic Eremitarum Ordini nomen sedib; q;
Guilielmitas se appellarunt. Auctus hoc anno 1200.

Hic Ordo in Italia florere coepit ao 1200. a Johanne
qui Boni cognomen tum meruit & Mantuae natus fuit, Hic
hactenus obijt anno ut s. vide signum. Δ

Hic Ordo S. Augustini dividitur in Conventuales et in eos qui
Observantiae dicuntur. Observantia rursq; dividitur in univ.

cim exty. Ep^o Obervantia Maletana. Carbonaria, Perusina, Cis-
alpina. Monti Othonis, Supinella, Apela Calabria, Palmatona
S. Ludi

Ordo S. Benedicti.

S. Bened^{ictus} Patriarcha Monasterium h^{ab}uit, qui naty est 40.
annis post S. Augustinum a. 472. in urbe Nevia regione Sabinorum
q^{uo} alio no^{me} Umbria dicitur, ex nobili familia Regardorum.
Hic Arbor plures ramos produxit, nempe Ordines Cuiuscuq^{ue} sem
Camaldulium, Vallis Umbrae, Cisterciensium, Humiliatorum,
Celestinorum, Olivetorum, et S. Justina.

Ordo Congregationis S. Basilienis.

Hic Ordo habuit auctorem S. Romaldum Ravennatense
Saxorem qui tunc nobilis erat in illa urbe.

Romaldus g^{ratu} floruit anno salutis 1000. cum Imperium Graecorum
Basilię & Constantię Germanorum Otto 3. teneret, obiit naty 120.
cum 20. annis in mundo 3. in Monachatu 97. in exemo vixisset.

Ordo Grammontan.

Anno 1088. instituty fuit Ordo eorum, qui ministret agros in
Nobocomy S. Antonij. Auctor illig fuit Grego cum Gerinofilio.

Ordo Vallis Umbrae.

Hic Ordo originem suam debet Johanni Alberto Dno Petrivoli et
Vallis Inghiana.

Ordo S. Brunonis et Carthusianorum.

Hic Ordo ob mirabilem admodum hominum ex obitu Doctoris
cujusdam Parisiensis q^{ui} historia nota est originem sumpsit a Gre-
mano quodam Bruno ne Colonien^{si} opulenta & nobili familia
Canonico Ecclesie Remensis in Campania Doctoris Theologiae &
juris Paris, anno 1080. qui moty hoc spe Otaculo nunquam vixit et

audito de curia mundo valedicare et se recipere solitudi-
nem.

De Ordine Cisterciensium et Caravellesium.
Carthianos sequitur Ordo Cisterciensium in civitate a Roberto
Abbate Molefani urbis Ducatus Burgundie in finibus Lingon-
nam. Hic Ordo observat Regulam S. Benedicti. Non o-
lebant veli carnibus: sed anno 1560. Diploma Pontificum
obtinuerunt, ut ceteris diebus in septimana ieiunare possent.

De Ordine Humiliatorum.

Hic Ordo capit anno 1280. tempore Papae Lucij 3. et Impera-
toris Fridolici.

De Ordine Carmelitarum.

Propheeta Elias a quo hic Ordo ut dicitur non vischat in mundo
anno 915. ante adventum Dni nostri, et igneo turbine
in caelum raptus fuit, ex terra Arabie & super Aaronas.

De feminis religiois S. Thaeae hic.

Hae ex Avila urbe Hispaniae post reformatione Ordinis a
Thaeria de nominari. Ordinem qd Carmelitarum pristino splendore
restituit, in apertis a monasterio Pualleraam, quorum multa
fundavit, deinde ad vicorum profusa est, qui hodie qd
melitae discolcati appellantur.

De Ordine facti & reformato Cisterciensium
qui Ordo Tolianinorum appellatur

Reverendiq Patres Johannes Barrieta auctor reformationis
Religionum Ordinis sacri Cisterciensium, qd a solij nomea ve-
bert, originem suam complecti in Oueria provincia Aquita-
nic et Gallia Narbonensis.

Ordo S. Crucis.

Hoc sequuntur Religio S. Crucis q licet ante illos orti sint, ta-
men vehementer ab illis parè interierant.

De Ordine S. Dominici.

Hic Ordo originem accepit à S. Dominico Hispano, ut notum
est, qui natus est Alagona in Diocesi Soma, ubi fuit Canonig
regularis. De Ordine S. Francisci Apistini.

S. Franciscus natus Apistini in Umbria, sua Sacata Spoletano pef-
suam 8000. ab urbe Perusia, que mercaturam exercebat
usq ad aa. et. xx. sed gravi morbo correptus in aliam locum
transmigratus fuit, et ex superbo humilius, ex avaro Ele-
mosynarig ex dante pauper, ex mundi amatore ejasdeno,
rempor factus est. Quodam die cum ad Templum S. Damiani
venisset et illud ingressus esset, et ornata imago Christi cruci-
fixi ante quam prostrabat, miraculose illum compellasse et
dixisse fertur: Franciscus abi renuntium meam domum, qua
ut vides, conuit. Scripsitq iste Franciscus decessit 4. octob:
an. 1226. et fuit relatus in numerum Sactorum à Gre-
gorio 9. an. 1236. Præter fratres quos Minores appellavit,
alterum Ordinem Religiosorum instituit sub ductu S. Clara.

Ordo Religiosorum penitentiæ Jesu qui
institus à S. Ludovico.

Ing illi et S. Ludovico, q pietas postteritati satis commendari cog-
noscitur à Regina Blanca matre sue anno 1261 recepit in an-
plurimam domum ante palatium suum in altera ripa Se-
quans ab ponte Michailis labentis religiosos penitentiæ.

Jesu Christi valgo dicitur Saccarius, seu Frater Saccaron
quia facis indui crant, eamq illis in perpetuum donavit.

Ordo Servorum Virginis.

Statim post obitum S. Francisci existit Ordo Fratrumq
Socii beate Virginis appellatur. Hic Ordo originem traxit à
septem opulenti mercatoribz Florentia. Nomina septem
istorum haec fuerunt: Bonifig, quem, alij Monaldium appel-
lant, Amedag, Barafonta, Manesq, Antelling, Alexius Fal-
conaris, Softegrig à Softegris, Ungresionig ex familia Un-
gacisrum.

Ordo Coelestium.

Quisqz Ordinis huius profuit Petrig appellabatur cogno-
mento Moranus, Heruic in Samnitum regione q hodie Ser-
gua in terra Labanis or, natq an: i 1215. Patris nomen erat
Angeliero et Matrì Maria.

Ordo Religionis Monis Oliveti.

Anno Dni i 1219. Cum Roma sedes et Johannes rex et mi-
maria impetaret Henricq 7. Ordo hic institutus fuit à
tribz nobilibz Serensibz, quorum primig vocabatur
Bernardq Holomarus, alter Ambro sig Picolomang, ter-
tig Patriq à Patricijs.

De Ordine Iugastarum S. Hieronymi.

Hic Ordo originem traxit à S. Johanne Columbino no-
bili Serensi ex illustribus urbis familijs q an: 1355.
ex lectione vite S. Mariae Aegyptiaca ad Deum con-
versus fuit.

De Canonicis S. Servatoris.

Horum origo ad S. Eliam refertur. Quibus a Bononiensibus olim fuit Collegium Canoniconum Ordinis S. Augustini quod vocabatur S. Mariae Alexana, quo destructo à Johanne Vicesonte Auce et Archiepiscopo Mediolanense, cum occuparet Bononiam Canonici coacti fuerunt in urbem se recipere in monasterium S. Servatoris, quod ante conditum fuerat, in memoriam magni miraculi, quod ceciderat in imagine crucifixi in urbe Barre in Syria vivente Athanasio Episcopo Alexan., Anno a. 788. 6. novemb:

Ordo S. Petri Pifani.

Hic cum in animum induxisset vitam eximij illius Doctoris S. Hieronymi imitari, multos illic discipulos, cum quibus concepit in conventum Urbani in colle amano, qui monasterij appellatur et jucundo nemore cingitur setum. Illic parvulum templum condidit, quod à S. Trinitate denominavit, cum paucis aliquot aedibus forma monasterij structis.

Ordo Congregationis S. Hieronymi Fesulani.

Hic ordo capit anno 1406. tempore Innocentij 5. auctore quodam Carolo comite Gravellano Florentino, qui in spiritu Dei in montes concepit, in quibus olim sita fuit antiqua urbs Fesula à Florentinis destructa.

Ordo Congregationis S. Gregorij.

Anno 1407. cum Roma sederet Papa Gregorius 12. et imperium teneret Rupertus Bavarus initium cepit hic Ordo qui auctorem habuit Formam nobilem Venetum qui fuit ex

Societate Clericorum Regularium Iesuatarum, S. Hiero-
nyni & fratres gestabant calopodia et victum mendicabant.

Ordo Congregationis S. Iustinae

Congregatio Monachis Casini, qua originem suam trahit a Ludovico Balbo nobili Veneto coepit in monasterio S. Iustinae: et inde fuit dicta Congregatio S. Iustinae: cuius salus in quo sub Papa Johanne 22. cum Sigismundo in Germania imperium tenent.

De Fratribus S. Ambrosij

Hujus Ordinis tale initium est: In suburbio Mediolanensi ad portam S. Menfem, ubi nunc est templum S. Ambrosij, vicari, olim silva fuit amota & densa, in qua medietate parvum quoddam sacellum fuit, in quo depicta fuit imago Virginis Mariae. Juxta illud rivulum aqua limpida trahebatur, qui ex pulchro fonte profuebat. Atq; huiusmodi hodie etiam nunquam in tanta veneratione habetur, ut multi religionis ergo ex eo bibant. o.

De Monachis Eremitis S. Hieronymi.

Hic Ordo postea reformatus est a Lupo Solmeto, Hispano Viri docto, qui cum Romam venisset facultatem obtinuit hunc Ordinem reformandi et impetravit a Pontifice templum S. Alexij Romani situm in monte Aventino cum locis circumjacentibus et omnibus redditibus ac pertinentiis.

De Ordine Calogorum instituto a S. Bernhar-
dino.

Anno 1200. qui fuit Romae Jubilaeus Sancti & illis vicibus

locis grauis peſtilentia graſata eſt, qua tanta hominum multi-
tudo periit, ut Sena ſive ~~per~~ eorum q̄ ſuperorant pauca tē, ſine
propter metum contagij nemo reſpiceretur, qui uellet pauperes
agros in Neſocomio curare.

Tunc Sena uidebat S. Bernharding, q̄ pater Patriq̄ et mater
Nona appellabatur; illa nobilitate Maſſe Marone oppido ui-
cino et Sena ſubietta nata erat. Hic uir ſancti ardenti carita-
te impulſus in neſocomium iuit et omni agrotorum miſeratorum
peſte curam ſuſcepit, neq̄ recuſit, priuſque tuſ illa ceſſaret.

Religioſi Ordinis fratrum Minorum ſe adijungit, nihil ſecum affe-
rens praeter ſimplicem habitum et funem q̄ ſe cingeret.

Hinc uerſimile uidetur q̄ Ordo S. Franciſci genit̄ eſt nempe
Conventualium et Obſeruantium, q̄ ſe Calogeros nominant.
Hic Ordo poſtea tante incrementa coepit ut alios Ordines na-
tuero longē ſuperet. Faction hoc eſt ſedente Papa Eugenio 4.
et imperante Friderico 3.

De Ordine Minorum.

Circa annum 1450. hic Ordo florere coepit, auctore S. Franci-
ſco Paulenſe.

De Congregatione Amalatorum, ſive
amicorum Dei.

Ordo iſte coepit anno 1490. ſed Papa Pius V. cum cum Carmallen-
ſi et Calogorum qui ſunt ex Obſeruantia S. Franciſci Ordī-
ne coniunxit.

Ordo Apoſtolinorum aut Barnabitarum.

Hic Ordo originem ducit à S. Barnaba Apoſtolo, q̄ cum ue-

564
nisset mediolarum primus illic missam celebravit.

De Ordine Capuinarum.

Initio Ordinis Capuinarum haec occasio fuit. In Marca
Anconitana sub juris ditione Firma arx est, quae Mons Falco,
nunc appellatur. In ea Dominicani Monasterium habent.
Illic Religiosus erat, cui nomen Mathaeo Basilio vir
sanctae vitae et piarum legum observantissimus. Quod
die cum ipse et quidam ex eius sodalibus in quendam locum,
cum vicinum irisissent, ut sacro officio interserent copes,
alio et obs in monasterium redeuntibus, ipse solus
tergo mansit. Sodales a ipso invenerunt hominem
pauperem feminulum in terra jacentem et frigore
trementem, quia hiems erat & nix alta jacebat.

Hic cum ab ipsis parum parvi, quo se tegebat clemens,
sinae loco petisisset, nullum ab ipsis responsum accepit.
Frater a Mathaeo superveniens & videns miserum
hunc totam misericordia motus, ac metuens ne frigore
interiret, duo parvi segmenta, quae ex instituto Ordinis
sub vestibus ferebat, ipse dedit. postea progressus versus
monasterium, non sine stupore animadvertit, homi-
nem illum evanuisse, nec amplius apparere.

Hinc animam istius boni viri cogitatio subiit, quae
pertatam professus esset ut nihilominus alios sepa-

riores vident: ex quo miserabili seron esse verum imita⁵⁶⁵
tezem S. Francisci nec observare q̄ promississet, cum q̄ e
gulam ipsiq̄ amplectentur. Itaq̄ ab eo tempore noctes
et dies assiduis precibz Deum sollicitavit, ut postea votum
quod nuncupasset implet. Post multa lamenta divinisq̄
admonitis fuit, ut antiqua suorum patrum, q̄ primi
tus S. Francisci institutio servata secuti fuissent, consue
tudinam & disciplinam instauraret. Itaq̄ cucullum
maximè obsoletum et lacerum assumpsit, cui capiti
um ea forma, quam hodie gerunt abuit. Deindere
mine compellato Romam profectus, Clementem 7.
adijt et veniam ab ipso petijt, talem habitum gestandi
qualem S. Franciscus et ipsiq̄ socij initiò gestaverunt.
quod nullo negotio obtinuit, Pontifici ceteri ipsi dice
re, se velle ut haec Regula ad amplexum observaretur.
Primum Monasterium q̄ habuerunt fuit in Urbe Sa
meria in Marchia q̄ ipsi datum fuit à Katharina
bo Ducissa Camerina factum anno 1526. 28. Maji.
Hic Ordo ita crevit, ut facio 42. annorum 22. monaste
ria numeraret in quindecim provinciis divisa, in quibz
erant bis mille ducenti quadraginta Religiosi.

1. Ordo illig Observantiae Congregatio

Luoceta:

Hic loq̄ Senâ distat circiter tribz passuum millibz et
olim Luoceta Folrigana appellabatur: ubi monasterium

566
extructum fuit S. Servatoris q. postea dictam fuit S. Serva-
toris Lucette in silva ad lacum.

2. Ordo ejusdem Obergarthia Congr.,
gatio Carbonaria.

Hac hodie Terra Laboris appellatur in Campania. Hic tem-
pore vocatur S. Johannis Neapolitani. Autor illigfuit F.
Simon Cremonensis praetans philosophus & Theologus sui tem-
poris q. fuit ante 1439.

3. Congregatio Perusina.

Aliter dicta S. Marci ad populum in provincia Umbriae coe-
pit anno 1424. et 15. circiter monasteria habet.

Congregatio Lombardiae ita notatur ab ipsiis, q. eam sectan-
tur coepit anno 1494. auctore bono quodam patre, cui no-
men Johanni Rocca etc.

4. Ordo S. Mariae montis Ortensis.

Hic institutus fuit a viro docto, cui nomen F. Simoni nato
Cambryng, oppidum est in Marca Favennana Terrum
tria Coenobia habet, et coepit anno 1460.

5. Ordo Baptistarum.

Sic dictus propter F. Baptistam qui eum instituit, initium
habuit anno 1484.

6. Ordo Congregationis Carmitarum q. de Apulia.
Alitiorum de Dulicula. Originem suam habuit in Apulia
anno 1492.

7. Ordo Zumparensis.

Hic institutus fuit in Calabria anno 1502. a quodam Fran-

cisco Tumpama Calabro, qui eo tempore propter virtutes
in magno honore & pretio erat.

8. Ordo S. Augustini in Dalmatia.

Hic habet initium in Sclavonia quatuordecim post
annis nova Eremitarum congregatio in Germania ortae,
qua dicta fuit Congregatio Andree prole Germanice.

9. Ordo S. Pauli primi Eremitae.

Hic coepit anno 1550. Sunt monasteria hujus congregationis
in Italia & Hispania.

Congregatio S. Pauli primi Eremitae in Hungaria.

Hec coepit in monasterio S. Jacobi Patrichij in Hungaria,
auctore Arigonensi quodam, cui nomen Eusebio an. 1218.

Ordo S. Brigittae.

Hic coepit sub Papa Gregorio 11. anno 1376. qui eam con-
firmavit in gratiam S. illig. Dominae Reginae Suetiae qua
Romam profecta erat. Hec sancta Domina obiit Romae.
Filia a. ipsiq. Katharina princeps Norvegiae post mortem ipsius
Regulari a Papa Urbano V. confirmari curavit. Revela-
tiones suas exorsa est anno 1349. et anno 1378. Romae
fuit, nata 46. annos, ubi 28. annis mansit. Relata fuit
in numerum Satorum anno 1391.

De Ordine Praemonstratensium &
ipsius Origine.

Hic Ordo ducitur a quodam Norberto, qui Colonia natus
et postea Archiepiscopus Norbergenfis fuit. Huic cura Virgo

Maria quodam die apparuisset dicens Norberte, accipe
togam candidam: ille protinus mundo valedixit et cum
quibusdam socijs quos sibi adiunxit, in locum asperum et
solitariū qui Præmonstrans vocabatur concessit, ut pe-
nitentiam ageret, anno 1120. q̄ fecit permissu Archie-
piscopi Lugdunensis, propterea q̄ solitudo illa in ipsius
Dioecesi esset. Ab hujus loci nomine Ordo Præmonstraten-
sium titulo insignitus fuit, quem adhuc gerit.

Religio Fontis avellani.

Primo auctor fuit S. Ludolphus, quem cum Dynasta quæ-
dam secularis persequeretur, ille se inter altissimos duos mon-
tes Apennini, Latrām et Cornum a Dante poeta cele-
bratos se nocepit.

Congregatio Ermitarum qui dicuntur
Domine Gonsage.

Hæc hac occasione initium cepit. Franciscus Gonsage
quartus Marchio Mantuæ, qui inter praestantissimos
sui temporis duces celebratur, cum quodam die ani-
mi gratiâ in quandam ex suis arvis duodecim circi-
ter passuum millibus Mantua distantem exiret,
præteriens murum quendam, in quo depicta erat
imago Virginis Mariæ, eam ipse in posteriores pedes
se erexit, ita ut prorsus caderet & Marchio sub eo qui
ita lapsus et confusus fuit, ut nobiles eum pro mortuo

369
habere. Tunc quidam ex ipsiq; comitib; cui nomen Hieronimo Regino ex arce Gothofredi in territorio Martuano sita vir pius et devotus gratissimè ferens tanti principis casu insigni fide adq; in genua ante illarum imagine procidit et Deo ac sancta Matri votum nuncupavit, si per suam misericordiam vitam et sanitatem Marchioni redderet, se mundo valdè distursum et eo ipso loco Ermita ordinem suscepturum; qd; votum exauditum fuit: nam Marchio confestim sanus et integer surrexit. Quod cum Marchio postea recivisset Monasterium Hieronimo illi extruendum curavit, cui amplios redditus assignavit. In illud Hieronimus se recepit, et multos alios secum introduxit. Coepit hic Ordo sub Papa Innocentio 8. imperante Maximo miliano 1.º

Ordo decem Virtutum seu Voluptatum
Virginis qd; Annuntiationis institutus à
Regina Johanna sponsa Regis Ludovici
12.

Cum Regina Johanna fuisset repudiata Rege Ludovico 12. Ducatum Biturigensem ipsi dedit, qui se relicta aula contulit. Habitavit à. Avarici Biturigenum ubi reliquum vite tempus pie et religiose transiit, totam Galliam sua sancta et pia vita edificans, et tenellum suum corpus cilicis macerans, ac quinq; clavos argenteos peracutos

duorum digitorum longitudine ad latq pectoris pleriq
gestans etc: Papa et oes Cardinales propter visionem gloriose
Martiris S. Laurentij et S. Francisci Johanni Baptistae Ferricrispi
oblatae, a quibq mandatum acceperat, ut Regulam decem
Virtutum seu voluptatum Virginis confirmari curaret.
Papa et oes Cardinales hab^{Cardinalis} Visione, auctoritate Regular
illam approbaverunt & confirmaverunt. Hae confirmatio
facta est 14. an: 1501. q temp ob eam cam notata di
gnum est, qui tunc Haec searoha Lutheriq non pietate aliqua
motq, sed terrore potiq confertatq, cum vidisset studium
suorum socium, cum quo in campis ambulabat fulmine
prostratum et erectum fuisse, Ephordia: in monasterium
Augustinianorum se conferit, ex quo postea egressus fide
Ecclesiae Catholicae datam sefellit. Haec sancta Regula
et institutio non solum approbata fuit a Papa Alexandro
6. sed et a Leone 10. die 20. July an: 1517. Supri dictq
Johannes Baptistae Ferricrispi fuit ^{Cardinalis et Episcopus}
S. S.

Ordo Bonorum Virorum Regula S. Au-
gustini in Anglia.

Richardq comes Cornuwalliae frater Henrici 3. regis
Angliae, cum aliquandiu in Germania commoratus esset
et in patriam rediret, retulit secum particulam scriptu-
ris Jesu Christi et condidit monasterium parlo suum Bi-
remi, sed ad pagu 25. milibu Londino distantem in quo

pretiosum illum sanguinem reposit, introducto Ordine
cepit hic Ordo anno 1257.

Congregatio Vitae communis.

Hac instituta fuit tempore Papae Gregorij II. in quodam
Girardo viro magna sanctitatis in diocesi Trentina
anno 1373.

Congregatio Mudsipedun in Hispania.

Hi magnam poenitentiam agunt et Regulam S. Francisci
strictè observant.

Congregatio S. Spiritus Venetijs.

Est unicuique illius Ordinis, nisi quod membrum quoddam ab eo deponitur,
Sens Patavij sit à S. Michaelis appellatum.

Ordo Beatae Virginis gratiae redemptionis
captivorum Germanicorum Turcorum.

Anno 1264. tempore Clementis 4. coepit haec congregatio.

Ordo S. Trinitatis pro redemptione captivorum.

Paulus Merisij existimat primam ipsorum monasterium fuisse
se S. Thomae montium in Monte Coelio.

Ordo S. Spiritus in Saxonia Romae.

Anno Dni 1298. Innocentius 3. qui tunc S. sedem tenebat
Roma elegans et celebris consocium S. Spiritus in Saxonia
(quod locum ita appellatur quia olim Saxones populi Germanici
illic habitaverunt) edificandum curavit: quod amplius
facultatibus dotavit, ut pauperibus aegrotis et alijs egenis subveniret.

172
nurtur.

Congregatio Presbyterorum, qui orphanos
excipiunt.

Auctor hujus fuit nobilis Veretis Hieronymus Mirag dictus q
cum in animo haberet opus aliq gratum Deo facere et in
hoc proposito firmiter persisteret an: 1528. magna anno
caritas per totam Italiam praefertim Veretis exortit q
ita saevit, ut pauperes in plateis fame interirent. Quod
videns hic vir boni motu charitate & conseroe calami,
talis publica, loca publica urbis obibat, et quos inveniebat
lanquantes et famelicos partim ducebat, partim portabat
in quendam locum huic rei deservatum, ubi suis facultatibus
illos alebat & ubi qd opus habebant prospiciebat.
Coepit hic Ordo an: 1528. sub Cleo: 87. et imp: Carolo V.

Congregatio Presbyterorum regula-
rium S. Pauli.

Aliquot monasteria habent, quorum primum est
Mediolanense a S. Barnaba fundatum.

Ordo Presbyterorum regularium Theatinorum.

Hic Ordo originem duxit a Johanne Petro Caraffa filio
Johannis Antonij Caraffa Baronis illustri Neapolitani.

Ordo Jesuitarum. Notum nuncupant an: 1538.

Hujus auctor fuit beatus Ignatius Lojola, ita nomen notis
toto orbe, ut supervacaneam sit de eo speciatim men-
ta referre. Anno 1540. 28. Octobris Regata eius Ignatij
fuit confirmata a Pontifice

573
Congregatio Petrum Oratorij.

Horum auctor fuit beatus Philippus Nerius Florentinus anno
1564. De Cenobio Ursularum.

Sunt et alij quidam Ordines pro doctrina Christiana in eum
praecipue finem instituti, ut tenella juventus proceptis Ca-
teche licet imbuetur: qui nunc in Gallia admodum frequen-
tes esse incipiunt: inter quos est Ordo puellarum quae Ursulina
vocatur cum Luxemburgi, tum Avinionensi. Anno 1612. quibus-
dam fuerunt novum habitum sub regula S. Augustini, et Mariae
talesentis nuncupaverunt.

Ordines ab Ecclesia damnati.

Horum origo fuit tempore Bonifacii 9. sublato tunc ordinis du-
ce totaque coepta fuit dissoluta anno 1400. vide historiam
Archontologiae Graecae Johannis Ludovici Gothofredi fol-
75. de Ordinibus religiosorum.

Ordo beati Johannis De Deo, aut Fratrum
Prochotrophij charitatis.

Hae congregatio fuit recepta in Ecclesia secundum pri-
mam ipsius constitutionem, cujus auctor fuit beatus Johan-
nes de Deo.

Ordo religiosorum visionis in Aethiopia.

Praecipuum et maximum monasterium quod habent in illa
regione est Bisnari h. e. Visionis quod est prope urbem Errococa
sub praefectura Bamagna quae praesbytero Johanni subest.

In isto monasterio sunt plusquam tria millia Religioſi,
non: et hoc caput eſt ſex aliorum, q̄ circum eum locum
ſita ſunt: ita ut remotiſſimum triginta paſſuum milli-
ab hoc diſtet. Ordinis S. Antonij.